

[Hjortnæs]

stemmelse med de regler, der var gældende. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren på en anden måde: skønner statsministeren så ikke, at den afgørelse, som skatteministeren nu har truffet i henhold til § 37 i statsskatte-loven, er stridende mod de synspunkter og holdninger, som kom til udtryk her i folke-tinget under den afstemning, der fandt sted omkring det lovforslag, som regeringspartier- ne stillede i marts måned 1982?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nej, det mener jeg ikke er tilfældet. At ændringsforslaget blev forkastet, betyder, at loven nu indeholder den almindelige lovbe- stemmelse om forhold af denne karakter, og at man derfor som hidtil har samme mulig- heder efter § 37 til at give særlig bevilling om eftergivelse. Jeg mener ikke, at § 37's indhold i mindste måde er berørt af, at det nævnte ændringsforslag, der var af generel karakter, blev forkastet. Men hvorfor spørge mig om det? Hr. Hjortnæs har jo en stribe spørgsmål i det efterfølgende til ministeren for skatter og afgifter, og det er mig en glæde at kunne bekræfte, at disse temaer har skatteministe- ren langt mere forstand på end jeg.

Hjortnæs (S):

Ja men statsministeren tager fejl. Det er ikke det spørgsmål, om § 37 eksisterer, om hjemmelen eksisterer, der interesserer mig i denne spørgerunde med statsministeren, for det er vi enige om at den gør. Det vender vi tilbage til. Men det, der interesserer mig, er det politiske, parlamentariske, og uanset hvordan statsministeren nu måtte vurdere det, så kom folketingsflertallets indstilling til den sag, man har kaldt Surløkkesagen, klart til udtryk i forbindelse med den afstemning, der fandt sted omkring det lovforslag, som regeringspartierne stillede i marts måned 1982, og det er min opfattelse, at statsmi- nisteren har ladet sin skatteminister træffe en beslutning, som er stridende mod det flertal, som kom til udtryk ved den afstemning, der fandt sted, og det må dog interessere statsmi- nisteren. Jeg kan ikke forestille mig andet.

Stavad (S):

Nu er det ikke sikkert, at statsministeren har gjort sig den samme ulejlighed som jeg, nemlig at læse debatten om det omtalte for-

slag, der blev førstebehandlet den 20. april 1982. Hvis statsministeren læste førstebe- handlingen igennem, ville han kunne konsta- tere, at det for alle ordførere var et spørgs- mål om, hvorvidt Surløkkefamilien skulle have beløbet tilbage, om de skulle fritages for den beskatning eller de ikke skulle fritag- ges. Et folketingsflertal nåede frem til, at det ønskede man ikke, og derfor mener jeg, at hr. Hjortnæs' spørgsmål til statsministeren er meget relevant. Er det ikke sådan, at statsmi- nisteren, regeringen, skatteministeren har handlet i direkte modstrid med folketingsets flertal i en sag, som har været konkret be- handlet i folketinget?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nej, det mener jeg bestemt ikke er tilfæl- det. Jeg mener, begge spørgere nu blander tingene sammen. Én ting er, at det generelle ændringsforslag med den tekst, det inde- holdt, blev forkastet, en anden ting er, at det fortsat er ikke alene skatteministerens ret, men også hans pligt at behandle anmodning- er om eftergivelse i overensstemmelse med den nu flere gange nævnte § 37.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 269

10) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Hjortnæs (S):

»Kan ministeren bekræfte sine udtalelser til dagbladet B.T. tirsdag den 13. marts: »Der har været så mange oplysninger i den- ne sag, og jeg har aldrig haft fornemmelsen af, hvad der er rigtigt og forkert. Men vi fik vished for, at familien for anden gang måtte flytte fra deres gård, hvis vi opretholdt skat- tekrauet. Derfor blev det frafaldet«?»

Skriftlig begrundelse

Der henvises til dagbladet B.T. tirsdag den 13. marts 1984, hvor ministerens udtalelser er gengivet på side 4, spalte 4.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg har set, at B.T. citerer mig for at have sagt, at jeg aldrig har fornemmelsen af, hvad der er rigtigt og forkert. Jeg kan bestemt ikke tro, at jeg har sagt sådan til B.T. Bladet må